

benytte disse, fra min Side idetmindste, til at gjøre Forslag i denne Retning, at jeg har stillet nærværende Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det er ikke uden en vis Ungsteligheid, at jeg for første Gang træder op her i denne Sal og taler. Det var første Gang igaar i det Hele taget, at jeg har befundet mig her; det kan være forunderligt nok at høre, og dog er det saa. Naar man saa paa eengang træder ind i et saa stort Huus, hvor der er saa mange fremmede Ansigter, saa føler man sig selv noget fremmed. Ethvert Huus har derhos sin Huusorden, og jeg maa tilstaae, jeg er ikke ret bekendt med denne; der skal en Tid til, inden man bliver huusvant. Skulde jeg allsaa maastee nu og da i Begyndelsen navnlig støde an imod dette Huses Orden og Regler, saa haaber jeg, at man vil vise Overbærenhed. Det er med en vis Følelse af Ungsteligheid — jeg kan gjentage det —, at jeg staaer her for første Gang i denne Forsamling og taler, thi jeg staaer her paa et Sted, hvor en Mand tidligere har staaet, hvis Navn og hvis særegne Begavelse havde saa Meget at sige. Jeg føler, at jeg i disse Henseender staaer langt tilbage for ham. Jeg har ingen anden Afkomst til at staae her end min Overbeviisning. Jeg troer, at Folkekirken ikke kan holdes udenfor den Frihedsbevægelse, som gaar gennem Land og Folk; jeg troer, at Folkekirken som ethvert andet Samfund maa fornemme Noget af at blive gennemshret i den Retning, og det vilde vistnok være godt, naar Friheden kunde lufte noget gennem de gamle ærværdige Haller. Paa den anden Side maa jeg erkjende og bekjende, at jeg har Sjærlighed til Folkekirken og er gjennemtrængt af inderlig og dyb Taknemmelighed til den. Hvad man ellers, det behandler man paa en varsom og nænsom Maade, naar der tænkes paa at foretage en eller anden Forandring, men baade det Første og det Sidste forekommer mig at være sleet Fyldest i det Lovudkast om Balg- og Hjælpenigheder, som er blevet forelagt dette Thing, som har fundet sin Behandling her og nu er gaaet over til det andet Thing. Jeg skal her ved denne Leilighed ikke videre

gaae ind paa dette Lovudkast — det hører væsentligt ikke herhen —, men jeg har i Almindelighed angivet min Stilling til samme, og dermed har jeg tillige angivet min Stilling til den Pengebevilling, som af min Formand er bleven forlangt til at faae en Kirkecommission bragt istand for. Jeg kan ikke see, at Udkastet kan afstilles fra den Kirkecommission, som ønskes nedfat. Lovudkastet peger og tyder hen paa Kirkecommissionen og den Stilling, som den skulde indtage og den Virksomhed, som den skulde udfolde. Med disse almindelige Ord har jeg betegnet min Stilling til Kirkecommissionen, og jeg haaber, at Thinget vil finde det tilfredsstillende, hvad jeg her i Korthed har udtalt. Jeg har vel bemærket, allerede førend jeg er kommen til at staae her, at her har været Betænkkeligheder ved at bevilge Penge til en slig Kirkecommission, og jeg kan i visse Maader forstaae det. „Commission“ er et Ord, som slet ikke har nogen god Klang; mangfoldige Commissioner have været nedfattede tidligere, som have haft et langt og temmeligt unyttigt Liv. Hvad det lange Liv angaaer, mener jeg imidlertid, at man her kan være uden Døymring, thi det er jo en indskrænket, en bestemt Pengebevilling, som ønskes, og dermed er tillige givet Grændserne for Kirkecommissionens Alder. Hvorvidt Kirkecommissionen vil udrette noget Godt, det bliver igjen et andet Spørgsmaal; det er jo ikke godt herom at sige Noget isærveien; imidlertid troer jeg at maatte have et godt Haab til en slig Commission, naar den sammensat af Geistlige og Lægmand, med den særlige Opgave at forhandle Kirkens Anliggender i rolige Tider, i Tider, som ere roligere end de nuværende, sætter sig hen for at drøfte og overveie de til Kirkens Reformer og videre Udvikling henhørende Spørgsmaal. Den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, har nu vistnok henvist til en tidligere Kirkecommission og udtalt, at dens Resultater eller Afsluttigt af det, den fremkom med, saa langt fra at være tilfredsstillende tværtimod var det Modsatte. Jeg er her i nogen Forlegenhed. Jeg er ikke saa nøie kjendt med den tidligere Kirkecommission og kan her da ikke videre udtale mig derom; kun maa jeg dog bemærke, at, fordi en tidligere Kirkecommission maastee ikke har været heldig,